

PLÍHAL MICHAL

* 1965, Brno

Brzy se přestěhoval do Moravského Berouna. Tam se poprvé v Lidové škole umění pod vedením sochaře Jiřího Dvorského setkal s keramickou hlínou.

Z krásné přírody Jeseníků odešel na uměleckoprůmyslovou školu do Prahy. Během studií jezdil na praxi do keramického závodu Keralit v Litomyšli. Po maturitě v litomyšlském Keralitu začal pracovat. Osud mu dopřál poznat mistra kruhaře pana Maruškina, který ho velice ovlivnil. Pod jeho vedením Michal získal dobré základy pro práci na hrnčířském kruhu a řemeslnou zručnost. Atmosféra staré dílny, vypalovací pece, způsob přípravy hlíny a láska k řemeslu ho pohltila již na celý život.

Po revoluci odešel do soukromé keramické dílny. V té době se začal věnovat výrobě keramických šperků, zdobených drahými kovy: zlatem, platinou a kobaltem. Postupně založil svojí keramickou dílnu, kde se již 16 let vyrábí užitková keramika a keramika RAKU. V současné době žije se svou rodinou ve východních Čechách, u města Litomyšl v malé vesnici Netřeby. V jeho domě je keramická dílna, kde vzniká užitková keramika, pálená v elektrické peci i keramika pálená dřevem.

Ke keramice raku ho přivedla jeho žena Hanka Plíhalová Šafaříková (keramická škola Bechyně). Společně se zabývají odhalováním tajemství výroby keramiky RAKU již 16 let. S úctou dodržují technologický postup, který je naprosto odlišný od pálení běžné keramiky. Hliněný stěp prochází obrovskými tepelnými šoky a redukcí v různých materiálech. Postup umožňuje dotyk se všemi živly, které se prolnou do konečného výrobku a dodávají mu energii přírody.

V jeho dílně vznikají i repliky pravěké a středověké keramiky, které přicházejí na svět původní technologickou cestou výroby. Inspiraci nachází Michal v období české secese a v základních přírodních tvarech.

